Gần 20 năm tồn tại, Ban bè ơi sao không ai có thể chia xẻ với mình những nỗi đau sâu nặng trong tâm hồn. Mỗi người 1 hoàn cảnh. Còn ta nghịch cảnh của đời mình mải mải vẫn âm u. Không 1 người nào có thể đưa ta lên 1 chỗ đứng cao hơn. Phải chăng ta đang trôi theo dòng đời đầy dẫy chông gai. Gia đình ơi, có thể cho ta 1 chỗ tựa đầu thêm được an ủi và xẻ chia nỗi đau sâu ~~kín~~ chôn tận đáy lòng. Ta đang mục rửa, tàn úa vì tháng ngày đến với ta lúc nào cũng trĩu nặng nhớ mong "Đưa ta đi đến đâu cũng được miễn là có bến để tới" lớn hơn là lệnh đình chỉ đợi. Không được gì cả. Không bao giờ Mi được gì cả. Khoảng trống hư vô rộng lớn, mênh mông đang mới mọc lôi kéo ta đè 1 lúc thì cười sang rỗ rồi tắt dần trong bao khờ nhục, tủi hờn. Cuối cùng tại sao đến bây giờ Mi vẫn tồn tại 1 hiện tại tu do bị quay dần trong quỉ đạo 1 lúc nào đó sẽ tan biến trở về với cát bụi. Vĩnh biệt Mi 1 hình hài cấu tạo chưa hoàn chỉnh

Tháng 6/95

Nguyễn Thị Bạch Tuyết

Xuân Lan dấu ái!

Lòng vẫn vào khi ngay xuân sắp đến. Những tiếng pháo nổ lách ái đấch ngoài phố và những gương nói, tiếng cười của mỗi người chúng ta đã gieo vào tiềm thức một mùa xuân tươi đẹp.

Xuân đến rồi, xuân lại đi nhường lại cho mùa hạ. Mỗi thời gian là một hạt chuỗi ngọc phải không Lan. Viết đến đây tuyệt thấy buồn vì những ngày tháng cấp sách đến trường của chúng ta qua đi rất nhanh và chúng ta sẽ bước vào cuộc sống sẽ hội, bỏ lại sau lưng ~~những~~ những chuỗi ngày mơ mộng thần tiên.

Hôm nay chúng ta ngồi lại đây ghi vào mỗi trang giấy với những vui buồn thân yên nhà